

Sygn. akt V KO 17/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **P. W.** ,
skazanego z art. 148 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2020 r.
wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym
wyrokiem Sądu Apelacyjnego (...)
z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P.,
z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt XVI K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec
jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P., wyrokiem z dnia 12 grudnia 2012 r., uznał P. W. za
winnego popełnienia zbrodni zabójstwa i za to na podstawie art. 148 §1 k.k. skazał
go na karę 25 lat pozbawienia wolności. Wyrokiem z dnia 19 marca 2013r. Sąd
Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu apelacji oskarżonego, powyższy wyrok utrzymał
w mocy.

Po odmówieniu przyjęcia kasacji, jako złożonej po terminie, skazany
wielokrotnie (dziewięciokrotnie) składał wnioski o wznowienie postępowania w tej
sprawie. Ostatni został załatwiony przez Sąd Najwyższy w dniu 18 listopada 2019 r.
w ten sposób, że odmówiono przyjęcia wniosku z powodu jego oczywistej

bezzasadności (art. 545 § 3 k.p.k.) – postanowienie z 18 listopada 2018 r., sygn. V KO 80/19

Obecnie P. W. , ograniczył się do złożenia wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienia postępowania zakończonego wskazanym powyżej wyrokiem. Natomiast nie przedstawił w nim żadnych argumentów wskazujących na błędność tego orzeczenia, jak też przesłanek uzasadniających wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Pismo skazanego, potraktowane jako wniosek o wznowienie postępowania, nie może przynieść spodziewanego przez niego rezultatu i prowadzić do zainicjowania postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania. Wniosek ten był bowiem oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k., skoro nie przytacza się w nim jakiegokolwiek argumentacji wskazującej na istnienie podstaw wznowienia postępowania wymienionych w art. 540 § 1 i 2 k.p.k., a także nie sygnalizuje się konieczności podjęcia działania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

Konsekwencją powyższego była odmowa przyjęcia wniosku bez podejmowania dodatkowych czynności związanych z realizacją wymogów formalnych (rozpoznawanie wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu, wzywanie wnioskodawcy do usunięcia braku związanego z przymusem adwokacko-radcowskim - art. 545 § 2 k.p.k.).

Dlatego na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. postanowiono, jak na wstępie.